

Jaroslav Kučera se narodil 19. prosince 1946 ve vesnici Ředhošť v okrese Litoměřice. Od roku 1962 do r. 1966 studoval na Mělníku Střední průmyslovou školu stavební. V roce 1967 zahájil studium na stavební fakultě Českého vysokého učení technického v Praze, kde také bydlel ve strahovských kolejích. V témž roce se aktivně zúčastnil protirežimních studentských demonstrací, které byly předzvěstí Pražského jara 1968. Na Strahovských kolejích se stal spoluzakladatelem **Fotoklubu Strahov (1969)**, z něhož vzešlo několik později známých fotografů (

Eva Hejdová (**Miroslav Machotka, Zdeněk Lhoták,**). V srpnu 1969 byl při fotografování prvního výročí okupace Československa sovětskou armádou zatčen, surově zbit a několik týdnů vězněn ve věznici na Pankráci. Tehdy se definitivně rozhodl pro fotografickou kariéru. V roce 1973 ukončil studium a stal se stavebním inženýrem. Ihned po státnicích zůstal „na volné noze“ jako fotograf a v období normalizace pracoval externě pro některé časopisy a státní podniky. Volný čas věnoval černobílému sociálnímu dokumentu. Znamé cykly z té doby jsou: **Lidé, které jsem**

potkal, Komunistické slavnosti, Moldávie

. Další soubory vznikaly v devadesátých letech. Např.

Sametová

revoluce, Sudety, I taková je Praha, Nové radosti v českých hospodách

atd. Druhou fotografickou disciplínou, která se stala jeho živobytím, je fotografování historické architektury a v posledních letech i jeho vydavatelství a nakladatelství JAKURA, kde vydal svoji první knihu v roce 2006 o díle malíře Františka Ronovského. Jaroslav Kučera je také zakládajícím členem fotografické skupiny

SIGNUM

(Kyndrová, Jasanský, Kučera, Ptáček, Vaniš) vzniklé v roce 1990. Spolu uspořádali v devadesátých letech na 30 výstav po celém světě (Mnichov, Paříž, Turín, Jerusálém, Berlín, Drážďany, Praha, Brno, Freiburg atd.). Od roku 1996 je také členem agentury

Bilderberg

z Hamburgu. Je také držitelem prvního

Grantu primátora

Hlavního města Prahy z roku 1995 a

Hlavní ceny Czech Press Photo z roku 2000

za fotografii Kameny a násilím proti globalizaci. Na Czech Press Photo obdržel v průběhu let více než deset dalších cen. Velký úspěch zaznamenal v Kodani 2001, kde dostal

1. cenu

v evropské soutěži

Euro

Press Photo Awards 2000

. V roce 2002 byla vydána jeho monografie

Lidé, které jsem potkal.

V posledních letech je také spjat s objevem vynikajícího fotografa

Jindřicha Bišického

, který fotografoval 1. světovou válku a k jehož negativům se dostal někdy v 70. letech minulého století. V roce 2011 vystavil na Pražském hradě další čtyři vynikající a dosud neznámé české

fotografy z 1. světové války

, **Gustava Brože, Jana Myšičku, Karla Neuberta a Jendu Rajmana.**

Velká autorova retrospektiva se konala v roce **2013 na Pražském hradě**, v Tereziánském křídle Starého paláce, kde vystavil na 300 fotografií z posledních 45ti let fotografování. Výstavu uvedl Kučerův kamarád slavný českoamerický

fotograf Antonín Kratochvíl

a o autorově tvorbě promluvil

kunsthistorik PhDr. Jan Kříž

. K výstavě také vyšla rozsáhlá publikace

Jak jsem potkal lidi

, která shrnula autorovu celou dosavadní tvorbu.